

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/179/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114219006
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114219006.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľky: X. P., nar. X.X.XXXX, bytom R. XX, Z., občan SR, proti odporcovi: L. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B. X. XXX, občan SR, o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Odporca je povinný platiť navrhovateľke výživné vo výške 150 eur mesačne s účinnosťou od 4.6.2014 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 6C 154/2003-44 zo dňa 26.5.2004 v časti výživného navrhovateľky.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 4.6.2014 do 31.12.2015 vo výške 1.345,50 eur súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať a to v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným počnúc prvou splátkou splatnou do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

Žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podaným návrhom zo dňa 4.6.2014 žiadala o zvýšenie výživného určeného rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 6C 154/2003-44 zo dňa 26.5.2004 zo sumy 33,50 eur mesačne na sumu 300 eur mesačne. Ako študentke vysokej školy sa podstatne zvýšili náklady na štúdium a určené výživné v sume 33,50 eur mesačne nestačí na pokrytie ani najnutnejších jej základných potrieb. Okrem základného výživného 33,50 eur jej otec od 1.10.2013 dáva i vreckové vo výške 50 eur, iné finančné prostriedky od svojho otca nedostáva.

Rozhodnutím Okresného súdu Žilina č.k. 17C 179/2014-45 zo dňa 22.10.2014 (v poradí prvým) súd návrhu sčasti vyhovel a odporcu zaviazal k povinnosti prispievať na výživu navrhovateľky výživným sumou 83,50 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky s účinnosťou od 4.6.2014 a vo zvyšku návrh zamietol Zároveň rozhodol i o nedoplatku na výživnom za obdobie od 4.6.2014 do 31.10.2014 vo výške 194 eur.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 7Co 13/2015-75 zo dňa 27.5.2015 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení uviedol, že nesporne k zmene pomerov na strane oprávnenej - navrhovateľky došlo v súvislosti s uplynutím dlhšieho časového obdobia od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca v roku 2004, do času uplatnenia nároku na zvýšenie výživného podaním návrhu dňa 4.6.2014. Je zrejmé, že s pribúdajúcim vekom sa zvyšovali jej výdavky na úhradu základných životných potrieb (strava, oblečenie, atď.) a došlo aj k zvýšeniu ostatných životných nákladov (ceny energií, úhrady za bývanie, atď.). Tieto skutočnosti neboli účastníkmi konania rozporované. Tvrdenia odporcu o nedostatku finančných prostriedkov a

nemožnosti nájsť si dostatočné finančné ohodnotené zamestnanie však okresný súd dostatočne dôsledne nevyhodnotil. Odporca neoznačil ani nepredložil žiadny dôkaz, s ktorými by dôvodnosť jeho tvrdení týkajúcich sa nemožnosti dosahovať vyšší príjem, preukázal. Nedostatočné zistenie skutkového stavu veci malo vplyv na správnosť právneho posúdenia nároku navrhovateľky a na rozhodnutie okresného súdu. V ďalšom konaní okresný súd vyzve navrhovateľku na riadne označenie peňažného ústavu v Poľsku, prípadne jej poskytne súčinnosť tak, že vyzve na označenie tohto peňažného ústavu priamo odporcu a ňou navrhnutý dôkaz vykoná. Ďalej sa bude dôsledne zaoberať tvrdeniami odporcu týkajúcimi sa jeho osobných a majetkových pomerov s tým, že bude prihliadať na povinnosť účastníka označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

V zmysle intencií odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu) preto súd v ďalšom konaní vyzval odporcu o predloženie dôkazov o svojich účtoch vedených v zahraničí, o tom, že si aktívne hľadá zamestnanie ako nezamestnaný, na ktoré výzvy odporca nereagoval.

Súd v ďalšom konaní vec opätovne prejednal, prihliadal pritom na dosiaľ vykonané dôkazy výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi k veci sa vzťahujúcimi a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Navrhovateľka v priebehu ďalšieho konania zmenila svoj návrh a žiadala, aby súd zvýšil výživné zo sumy 33,50 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne. V priebehu konania navrhovateľka zotrvala na doterajšom skutkovom vyjadrení, že s otcom nežije v spoločnej domácnosti, je v štvrtom ročníku, je to prvý ročník magisterského štúdia a dĺžka magisterského štúdia je dva roky. Jej výdavky predstavujú mesačne náklady na bývanie v internáte vo výške 43 eur, strava počas pobytu na internáte 120 eur mesačne, každý týždeň chodí domov a cestovné predstavuje 48 eur, mestská hromadná doprava výdavky mesačne predstavujú 20 eur, náklady na povinnú školskú literatúru mesačne cca 50 eur. Navštevuje proedukačné eventy, teda špecializované konferencie a školenia a má výdavky, keď napr. cestujú do Bratislavy je to 5 až 10 eur. V škole je koordinátorka viacerých projektov a využíva mobilný telefón, mesačne náklady predstavujú 20 eur. Má zdravotné problémy s kĺbmi užíva Condrosulf, ktoré jedno balenie stojí 30 eur, má vybočený palec a musí si zakupovať ortopedickú obuv dvakrát do roka výdavky 60 eur, užívala antikoncepciu a za lieky platila 10 eur. Ďalej uviedla, že dosahuje vynikajúce študijné výsledky a v máji 2014 dostala mimoriadne štipendium 250 eur, počas letných prázdnin bola na brigáde a jej príjem predstavoval 150 eur za mesiac august a v júli asi 90 eur. Otec jej platí mesačne na výživu 33,50 eur podľa rozhodnutia súdu a posielal jej okrem toho od 1.9.2012 navyše 50 eur, jednotlivé výživné 83,50 eur jej posielal v stanovenom čase a to do 15. toho v danom mesiaci a to pravidelne vo výške 83,50 eur a za minulý mesiac november 2015 jej bola uhradená suma 70 eur, za december jej výživné doposiaľ nezaplátil.

Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil. Uviedol, že doposiaľ navrhovateľke platí výživné 33,50 eur a navyše mesačne 50 eur od septembra 2012, kedy navrhovateľka nastúpila na vysokoškolské štúdium. Od roku 2011 je nezamestnaný a poberá dávky v hmotnej núdzi a predložil prehľad vyplatených dávok v jednotlivých mesiacoch v období roku 2014 a 2015. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej R. a platí výživné vo výške 70 eur. Nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, býva v rodinnom dome súp. č. 632 Nová Bystrica a tento dom je vo výlučnom vlastníctve jeho matky, platí preddavkové platby za dodávku a distribúciu elektriny 134 eur, kúri pevným palivom drevom výdavky 30 eur mesačne. O finančných prostriedkoch na účte v ING Bank Poľska nepredložil dôkaz, uviedol, že nemá žiadne úspory ani zostatky finančných prostriedkov a nie je ani majiteľom motorového vozidla Volkswagen, ev. č. 5T98003. Hľadá si zamestnanie, ale keď počujú, že je nezamestnaný, tak ho odmietajú, pričom dôkaz nepredložil.

Z rozhodnutia Okresného súdu Čadca č.k. 6C 154/2003-44 zo dňa 26.5.2004 (čl. 7 spisu) súd zistil, že v konaní o rozvod rodičov dieťaťa bola súdom schválená rodičovská dohoda o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností k v tom čase maloletým deťom na čas po rozvode a voči navrhovateľke tak, že otec (tj. odporca) sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 33,50 eur mesačne vždy do 15. toho dňa mesiaca vopred k rukám matky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.8.2004.

Z potvrdenia o bakalárskom štúdiu Filozofická fakulta Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre zo dňa 11.9.2014 súd vzal za nesporné, že navrhovateľka je v akademickom roku 2014/2015 riadnym študentom

v treťom roku bakalárskeho študijnom programu marketingová komunikácia a reklama v dennej forme a v súčasnosti pokračuje vo svojom štúdiu a je študentom prvého ročníka magisterského študijného programu, ktorý je dva roky.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 4.12.2015 (čl. 91,92) súd vzal za nesporné, že odporca je evidovaný na úrade práce a poberá dávky v hmotnej núdzi v roku 2014 suma dávky predstavovala za celé obdobie 1.570,30 eur, za rok 2015 suma dávky predstavovala za celé obdobie 1.755,80 (mesačná dávka 152,10 eur).

Výdavky odporcu spojené s bývaním mesačne platby elektriny 134 eur.

Podľa oznámenia OR PZ v Žiline a Čadci zo dňa 15.10.2015 (čl. 86,87) odporca nie je evidovaný ako vlastník a držiteľ motorového vozidla ku dňu 14.10.2015.

Z potvrdenia o pracovnom príjme matky navrhovateľky súd zistil, že za obdobie január až apríl 2014 príjem v čistom predstavoval sumu 3.078 eur (mesačne priemer 769 eur), pričom podľa vyjadrenia navrhovateľky naďalej je matka zamestnaná na Mestskom úrade s príjmom cca 600 eur mesačne. Výdavky matky spojené s bývaním predstavujú nájomné za byt mesačne 164 eur, elektrina 39,50 eur, plyn 10 eur, splátky mesačného úveru 40 eur, hypotekárny úver na byt splátky vo výške mesačne úroky 102,67 eur, istina 92,42 eur, úroky 22,03 eur, istina 23,40 eur.

Náklady, ktoré navrhovateľka vyčíslila predstavujú mesačne spolu 616 eur a to strava 243 eur, hygienické potreby 25 eur, oblečenie, obuv 65 eur, lieky na imunitu 15 eur, lieky na nízky tlak 5 eur, hormonálna liečba 10 eur, stomatológ 5 eur, ortopedická obuv 10 eur, doprava do školy Žilina - Nitra 48 eur, mestská hromadná doprava 20 eur, internát 43 eur, ďalej športové aktivity - plávanie 24 eur, literatúra 10 eur, povinná literatúra 15 eur, tlač školských prác 5 eur, proedukačné eventy špecializované konferencie a školenia 5 až 10 eur, notebook, knižnica, kultúra, komunikačné prostriedky mobil 20 eur, internet 4 eur, výlet doprava, strava 10 eur.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Ústavnoprávny základ ochrany rodiny a rodičovstva je obsiahnutý v článku 32 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „Listina“) a konkrétne článok 32 ods. 4 Listiny garantuje rodičom právo starostlivosti o deti a ich výchovu a naopak, deťom zaisťuje právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Starostlivosť o dieťa a jeho výchovu je predpokladaná zabezpečením materiálnych i nemateriálnych podmienok toho, aby dieťa mohlo v prirodzenom rodinnom prostredí rozvíjať všetky svoje osobné schopnosti a možnosti. Pokiaľ ide o materiálne podmienky výchovy, tie sa realizujú prostredníctvom vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu, ktorá je uložená Zákomom o rodine, teda zákonom, ktorý upravuje podrobnosti tejto ochrany a na ktorý v tomto zmysle odkazuje článok 32 ods. 6 Listiny. Vyživovacia povinnosť, na ktorú má dieťa právo, sa vzťahuje zásadne na oboch rodičov, pričom stanovenie ich rozsahu vo veci kritérií vyplývajú z konkrétnych ustanovení Zákona o rodine (schopností, možností a majetkových pomerov rodičov), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona (zákonná vyživovacia povinnosť) a nie až na základe rozhodnutia súdu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a podobne.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a iné súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne, ako aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov. Zmena výšky výživného alebo jeho úplné zrušenie je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Zmena pomerov musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene.

Vzhľadom na vyslovený záver krajského súdu o prijatí záveru dôsledne sa zaoberať tvrdeniami odporcu týkajúcimi sa jeho osobných a majetkových pomerov s tým, že bude prihliadať na povinnosť účastníka označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení odporca mal procesnú dôkaznú povinnosť preukázania tvrdených skutočností. Súd v ďalšom konaní vyzval odporcu o predloženie dôkazov a to výpisov z jeho bankových účtov vedených v bankovej inštitúcii ING BANK Slaski S.A. v období od roku 2013 až doposiaľ ako i potvrdenia, že si aktívne hľadá zamestnanie ako nezamestnaný v období roku 2014 a v súčasnosti výzvou zo dňa 5.10.2015, na ktoré výzvy odporca ani písomne a ani v priebehu ďalšieho konania nereagoval a takýto dôkaz doposiaľ nepredložil. Predloženie listinných dôkazov je procesnou povinnosťou (dôkazná povinnosť) tak, aby z nich skutkové tvrdenia logickým spôsobom vyplývali a ich splnenie súd od odporcu v ďalšom konaní nemohol vynucovať ani sankcionovať. V prejednávanej veci zo skutkových zistení vyplynulo, že navrhovateľka v súčasnosti pokračuje vo svojom štúdiu na II. stupni vysokej školy a to dennou formou a teda sú splnené zákonné hmotnoprávne podmienky a to zmena pomerov na zvýšenie vyživovacej povinnosti odporcu ako otca voči navrhovateľke. O výživnom navrhovateľky bolo naposledy rozhodnuté v spojenom konaní o rozvod manželstva rodičov dieťaťa (2004) a súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej odporca ako otec sa zaviazal prispievať na výživu v tom čase maloletej Bronislavy sumou 33,50 eur mesačne. Súd vychádzal zo skutočnosti, že odporca v tom čase pracoval ako živnostník a súhlasil so schválením rodičovskej dohody. Podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ sa dieťa pripravuje na budúce povolanie štúdiom, ktoré znemožňuje výkon pravidelnej pracovnej činnosti, bez ohľadu na možnosť vykonávať prácu, nie je pre potreby určenia vyživovacej povinnosti schopné samo sa živiť a vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu zostáva zachovaná a teda spĺňa predpoklady stanovené zákonným ustanovením § 62 ods. 1 Zákona o rodine.

V porovnaní od poslednej úpravy výživného u navrhovateľky preukázateľne vzrástli náklady na jej odôvodnené potreby, ktoré je schopná za mesačné obdobie ako študent vysokej školy mimo miesta svojho bydliska spotrebovať a nepochybne jej odôvodnené nároky sa podstatne oproti pôvodnej úprave zmenili, a to aj vzhľadom k dobe, ktorá uplynula od poslednej úpravy výživného, ale aj v súvislosti s ďalšími nárokmi v súvislosti so štúdiom tak, ako ich popisovala. Zmenila sa situácia aj na strane otca ako povinného, pretože v súčasnej dobe je evidovaný na úrade práce a poberať dávky v hmotnej núdzi, pričom dôkaz o objektívnom charaktere odporcu znemožňujúci jeho zaradeniu do pracovného pomeru odporca mal procesnú dôkaznú povinnosť preukázania tvrdených skutočností. Odporca sa tejto vyživovacej povinnosti nebránil, namietal výšku výživného, ktorú požadovala navrhovateľka v sume 150 eur a naďalej poukazoval na skutočnosť, že nemá iný príjem. Po tom, ako súd zistil, aké sú osobné, majetkové a zárobkové pomery rodičov navrhovateľky v posudzovanom období, pri určení vyživovacej povinnosti súd vychádzal zo zistenia, že otec je poberateľom dávky v hmotnej núdzi mesačne 152,10 eur a matka je zamestnaná, jej príjem predstavuje priemer mesačne sumu 769 eur. Obaja rodičia majú ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči druhej dcére maloletej Gabriele, ktorá je študentkou druhého ročníka strednej školy a odporca prispieva na jej výživu sumou 70 eur. Bolo tiež nesporné, že navrhovateľka so svojim otcom v spoločnej domácnosti nežije a okrem bežného výživného (33,50 eur) otec pravidelne finančne prispieva od októbra 2013 na potreby navrhovateľky sumou 50 eur a podľa vyjadrení navrhovateľky sa inou formou na jej potreby nepodieľa, nenavštevujú sa a nekomunikujú spolu. Odporca tiež uviedol, že svoje výdavky spojené s bývaním a stravou zvláda za finančnej pomoci svojej matky, pri podnikateľskej činnosti sa mu nedarilo. Odporca v danom období od roku 2014 v konaní

však nepreukázal také rozhodné skutočnosti, ktoré mu aktuálne znemožňujú zaradenie do trvalého pracovného pomeru a mohol dosahovať vyšší príjem. Z doterajšej súdnej praxe vyplýva, že len to, že je občan odkázaný na štátnu pomoc (dávka v hmotnej núdzi) nemôže samo o sebe znamenať, že je neschopný so zreteľom na svoj vek alebo zdravotný stav zárobkovej činnosti, alebo za danej situácie nemá možnosť a príležitosť zaobstarať si primerané zamestnanie. V konaní žiadna z uvádzaných skutočností nebola zo strany odporcu preukázaná. Súd je toho názoru, že to, že ak odporca nemá iný príjem (ako je deklarovaný dávkou v hmotnej núdzi) alebo ak dobrovoľne nepracuje, ho nezbavuje povinnosti voči navrhovateľke zabezpečovať jej výživu. Pokiaľ by odporca zodpovedne pristupoval k plneniu svojich zákonných povinností, musí byť v jeho možnostiach dosiahnuť príjem postačujúci na plnenie určenej vyživovacej povinnosti, nakoľko dieťa nemôže byť postihnuté z toho dôvodu, že niektorí z rodičov nepracuje a vzdáva sa svojho pravidelného príjmu. Preto súd pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal z ustanovení § 62 a stanovil rozsah vyživovacej povinnosti otca sumou 150 eur mesačne s účinnosťou od 4.6.2014 a túto sumu považuje za primeranú odôvodneným mesačným potrebám navrhovateľky vzhľadom na jej vek a štúdium na vysokej škole. Odporca si musí počínať tak, aby zabezpečil dostatočný príjem nielen na uspokojenie svojich životných potrieb, ale i potrieb osôb, voči ktorým má zákonnú vyživovaciu povinnosť.

Súd pri zvýšení výživného posudzoval možnosti a schopnosti povinného (otca) a vzhľadom na oprávnené potreby dieťaťa, súd zvýšil výživné zo sumy 33,50 eur na sumu 150 eur mesačne od 4.6.2014 do budúcnosti, zároveň stanovil nedoplatok na výživnom za obdobie od 4.6.2014 do 31.12.2015 vo výške 1.345,50 eur. V konaní bolo nesporné z vyjadrení navrhovateľky, že odporca na jej výživu do konca októbra 2015 prispieval sumou 83,50 eur, a poslednú úhradu výživného dostala v novembri sumu 70 eur. Nedoplatok výživného v posudzovanom období od 4.6.2014 (t.j. deň podania návrhu) do 31.12.2015 (do konca mesiaca, v ktorom bol rozsudok vyhlásený) za 18 mesiacov a 27 dní (18 x 150 eur + 135 eur) predstavuje sumu 2.835 eur a po odpočítaní prijatých úhrad výživného do 30.11.2015 v sume 1.489,50 eur (83,50 eur x 7 + 83,50 eur x 10 + 70 eur), teda rozdiel predstavuje nedoplatok na výživnom v sume 1.345,50 eur, na ktorú sumu súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke.

Súd zaviazal odporcu nedoplatok na výživnom splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným počnúc prvou splátkou splatnou do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia pod stratou výhody splátok. Výška splátok v sume 50 eur mesačne v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p. (ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí) je zodpovedajúca potrebám dieťaťa, tak i súčasným možnostiam a schopnostiam odporcu. Pri výške splátok bolo potrebné prihliadnuť na výšku nedoplatku výživného s tým, že ak tieto nebudú dodržané, môže navrhovateľka žiadať zaplatenie celého nedoplatku výživného, ktoré právo však môže použiť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Podľa ustanovenia § 162 ods. 1 a 2 O.s.p., pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plyní lehota na plnenie od ich doručenia. Predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého zákonného ustanovenia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Aj keď navrhovateľ v časti bol úspešný, prihliadol súd na osobitosť tohto konania - určenia výživného rodiča a dieťaťa a rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).